

A Zjevení a inspirace:

❖ Zjevení obecná a konkrétní.

- Pavel říká, že ti, kdo popírají Boží existenci, jsou "bez výmluvy", protože příroda odhaluje "neviditelné věci Jeho, Jeho věčné moci a božství" (Římanům 1:20; Žalm 19:1).
- Způsob, jakým Bůh předvídal příchod hříchu, lze vidět v regenerační síle, kterou projevil v živých bytostech. Když jsme zraněni, začnou fungovat mechanismy, které ránu uzavrou a tkáň regenerují. A tyto mechanismy tam byly už před vznikem zranění!
- Ale příroda, od pádu Adama a Evy, má také důsledky hříchu (záplavy, zemětřesení, ...)
- Z tohoto důvodu Bůh použil přímější metody, aby se zjevil: konkrétní zjevení skrze proroky a Ježíše Krista, jak je zaznamenáno v Bibli, slovo Boží (Židům 1:1-2).

❖ Proces inspirace.

- Po staletí byly Boží skutky a poselství předávány ústně, dokud Bůh neinspiroval Mojžíše, aby tyto skutečnosti a výroky zaznamenal písemně.
- Od té chvíle byly poselství, která chtěl Bůh uchovat, psány "inspirovanými" lidmi, tedy vedenými Duchem svatým (2 Petr 1:21). To činí Bibli jedinečnou knihou, která obsahuje božské zjevení v celé své celině.
- Jaký byl tento proces inspirace?
 - (1) Skrze vize a sny (4. Mojžíšova 12:6)
 - (2) Na základě osobních zkušeností (1. Jan 1:3)
 - (3) Prostřednictvím historického výzkumu (Lukáš 1:3)
 - (4) Božími vnímáními (2 Petr 1:21)

B Typy prorocké komunikace:

❖ Ústní poselství.

- Bůh mluvil přímo k lidem čtyřikrát:
 - (1) A Adam a Eva (1. Mojžíšova 2:16-17)
 - (2) Tím, že jsem dal 10 přikázání (5. Mojžíšova 4:12)
 - (3) Při Ježíšově křtu (Matouš. 3:17)
 - (4) Při proměnění (Marek 9:7)
- Proroci naopak předávali Boží slova ústně, jasně uvádějíc: "Takto praví Pán." — Soud 6:8. Taková poselství – jako v případě Noema – nebyla vždy písemně zaznamenána.
- Z mnoha proroků známe jejich slova jen z toho, co napsali jiní, ale měli stejnou autoritu jako ti, kteří zanechali svá poselství písemně. Mezi nimi máme Náthana, Eliáše, Eliáše a Jana Křtitele.

❖ Písemná poselství.

- Jaké byly některé z důvodů, proč se Bůh rozhodl zapsat své poselství?
 - (1) Abychom si pamatovali fakta (2. Mojžíšova 17:14)
 - (2) Aby nás poučil (Kazatel 12:10)
 - (3) Aby nás pozval k pokání (Jeremjáš 36:2-3)
 - (4) Aby nám dali příklady, které bychom měli napodobovat nebo odmítnout (1. Korintským 10:11)
 - (5) Abychom poznali budoucnost (Zjevení 1:19)
- V Bibli proroci vyjadřovali své vlastní lidské reakce i reakce ostatních lidí. Obsahuje poezii, historické záznamy nebo psaná kázání. Někdy obsahují citace od nebiblických autorů nebo dekrety pohanských králů.
- V Bibli však nejsou žádné stupně inspirace. Ať už zaznamenávají kázání, skutky nebo proroctví, vše bylo inspirováno Bohem a věrně nám předává Jeho poselství po celý čas (2 Tim 3:16-17).

❖ Drama, symboly, podobenství.

- DRAMA:
 - (1) Ozeáš 1:2-9. Bůh přikázal Ozeášovi, aby si vzal cizoložnou ženu, aby zobrazil nevěru Izraele.
 - (2) 1. Královská 20:37-42. Prorok žádá druhého, aby ho zbil, a předstírá, že je zraněn v boji, aby pokáral Achabův hřích.

(3) Jeremjáš 13:1-11. Na Boží příkaz Jeremjáš koupil pás a schoval ho. Pak ho Bůh požádal, aby se pro něj vrátil a ukázal morální stav Jeruzaléma.

— SYMBOLY:

(1) 2. Mojžíšova 25:8. Kněží, presbytář a jejich bohoslužby jsou symboly, které podrobně vysvětlují Plán vykoupení.

(2) Zjevení 13:2. Daniel a Zjevení používají symboly (jako jsou zvířata, rohy, ...) k vyjádření historické reality.

(3) Jan 15:1. Ježíš používal symboly k vysvětlení svého vlastního poslání, jako světlo, révu, dobrý pastýř...

— PODOBENSTVÍ:

(1) Izajáš 5:1-7. Proroci používali podobenství, aby vyzývali lid k zamyšlení nad jejich duchovní situací.

(2) Matouš 13:34-35. Ježíš hojně používal podobenství k vyučování duchovních pravd.

PŘÍLOHA: ZJEVENÍ A INSPIRACE U ELLEN G. WHITE

Ellen G. White byla božsky inspirována. Její spisy, její život a její služba jsou díly pravé prorokyně. Měla stejnou inspiraci jako proroci Bible, i když nikdy nepovažovala své spisy za stejné jako ty v Písmu. Bible vždy považovala za autoritativní a neomylné zjevení Boha.

Uvědomovala si, že proces inspirace zahrnuje interakci mezi božským a lidským. Bůh sděloval svá poselství, ale pak prorok předal božské pokyny vlastními slovy. Chápala božskou inspiraci lidských myšlenek jako spojení mezi božským zjevením a lidskou zkušeností.

Poznamenala, že ne všechny lidské zkušenosti a komunikace, které předávala, byly inspirativní. Je důležité mít toto rozlišení na paměti při čtení jejích spisů a zkušeností a při jejich vztahování, zejména korespondenci a deníků.